

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.

RAB. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens

АБОНАМЕНТ: 10 броя 9 лв., 20 броя 18 лв.,
40 броя 36 лв. Един брой 1 лв. Двоен — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2
Варна. Adresse: Sch. Dikidjief, 25 linia 2 Warna

ДРУГАРИ РАБОТНИЦИ,

Известният на целото пристанищно работничество в Бургас

др. АНДОН ПЕТРОВ

сщо пристанищен работник, 26 годишен, не е вече между живите.

В часове на отчаяние от злата си работническа съдба, изгубил за момент своята лична и класова задача на работник борец, вчера той сам тури край на своя мъченически живот.

Той беше деен член на Бургаската Работническа Комунистическа Група и безаветно предаг разпространител на „Работническа Искра“.

Покланяйки се пред неговия труп, ние, неговите идейни другари, даваме клетва, че ще продължим с още по-голема вера и неотстъпчивост неговия работнически идеал — унищожението на днескашния мръсен буржуазен строй — източника на всички работнически страдания.

Бургас, 22 май 1922 г.

От Бургаската Работническа Комунистическа Група

Звера счупи клетката си

Европейските работни маси са обезоръжени, в най-реалната и држка капиталистическа власт — милитаризма — е жива. Водачите на пролетарията, от две и половината и третия интернационали, се състезават в областта на теорията, а масите оглушават в мизерията си. Мистицизм на всякъде — воля за действие — никъде. И Версаил, и Сен-Жермен, и Трианон, и Севр, и Брюксел, и Рапало, и Кан до Генуа доказват, че капитализма надига глава. В другите спорици имаше грижа, в Генуа обаче — само сметка. Имаше наивници, които искаха да изгонят от Генуа политиката и донараха нещага до там, да стане необходим паралел Бисолати — Чичерин! Имаше и има други, които пък не чува и не чуват зънка на търговските договори, на международните дългове, на концесиите, на белгийските, французските и английските банки и чува само този на „Стандард Оил Компани“ и не разбираха, че Англия иска мир, защото той сега е по-износен за нея, че Франция иска война, защото иска пари и че Италия търси Свѳетите, за да получи отсрочка на държавните си полици и защото няма ни желязо, ни въглища, ни петрол. За Урал тя търси Чичерина, за Хераклия — търси Турците.

И всичките тези сметки са реални до толкова, до колкото е реална възможността да се впрегне в ярема на много по-страшна експлоатация пролетарията.

До обновата на света може да се отиде само чрез разрушението. Първата и най-главна задача трябва да бъде, как да се минира този пъкнал, който се нарича капиталистическа организация.

Болшевишката стопанствена политика вънара пролетарията в страшни противоречия и постави в безпътница тия, които имаха път. Реформизма и „революционния реформизъм“, както го нарече Зиновиев, носи само възстановление на миналото. Търговската конвенция Чичерин — Ротенау, сщо, носи възстановяване на миналото, а английския „мир“ увекочава войната.

Италианския, Французския и Германския пролетарият, а така сщо и пролетарията в другите страни е дезорганизиран и умаломощен. Клемансо казва за французските революционери: „между тях и нас, това е въпрос на сила“. Орешт е жив, а италианските фашисти заплашват италианския пролетарият с рева: „От тук не се минава“ и чертаят тази граница с неговата кръв. Това са факти, с които ще се справи само революционния работнически интернационал, като пробуди робските маси, като ги издигне над 1919 года, като ги поведе на шрум и като ги въоръжи и изправи срещу смърта, за да бъде убит звера, който строши клетката си.

Войната, новата неизбежна война ще сплоти всесветския пролетарият под знамето на революционния работнически интернационал. Днес под това знаме са само здравите, с ясен класов поглед за историческата необходимост пролетарски елементи. Масите ще станат и се наредят под това знаме, само под камшика на страданията и отчаянието.

Войната, като криза на економическите кризи, е най-великата учителка. Пацифизмът е за залите и мегданите.

Живите нужди на капиталистическия свят ще наложат новата империалистическа война, която неминуемо ще се превърне в гражданска война, защото най-вишата форма на класовата борба е войната.

Бухарин едно време казваше: който е разбрал от историята, че Наполеон I е бил само един велик император, той нищо не е разбрал. Революционна Русия от 1917, 1918 и 1919 години си постави великата задача: да ускори историческия катаклизъм. Русия на държавния капитализъм, на селените, на вождовете изостави тжзи велика задача. Русия на Ленин иска „мир със света“ и се готви за търговия. Революционната работническа Русия няма да остави да пропадне великото й дело от Октомври 1917 г. и заедно с революционна Европа и Америка ще забие смъртоносния си меч в сърцето на Звера.

ните предприятия) в частното стопанство.

„По сега е явна очевидност може да се констатира, че работниците и служащите в държавните предприятия работят при най-добри условия в сравнение с работниците в частното стопанство. (Курсна в оригинала)

Многочислените процеси на частните капиталисти по градовете и целата съветска република (а особено в търгово-индустриалните центрове — Москва, Петербург, Ивано-Възнесенск и др.) показват това. А произходящите сега изследвания частните предприятия отрихват най-очевидни нарушения на елементарните закони на защитата на труда и изискванията на санитарията.

В по-големата си част капиталистите господари — от дребния и едрия „калибр“ (тжзи като привличането на едрия капитал се започва от скоро време) сж успели да се проявят с всичките си отрицателни черти, и техните експлоататорски наклонности се вече виждат в всичко.

Чувстващата се безработица, усилявана още от глада създава силно стремление към парче хляб, макар то да е и сжвсем твърдо. Забравил се е вследствие на глада селянин, простата жена, която не е способна към борба. — се явяват много добър работнически материал за частния капиталист. Безпощадната експлоатация и просяшката заплата на труда се явяват обикновено явление в частното стопанство.

Особено силно е приложен женския и детския труд в най-вредното производство, като химическото и особено в кибритното и др. В гр. Александровск в Украйна е отбелязан и предаден в съда, случая че в една сравнително голема кибритна фабрика от 52 заети работници, възрастен немало ни един. Забележително при това е ржста на борческото настроение у капиталистите от тази фабрика, който на предявените им от страна на трудовата инспекция най-елементарни и най-законни искания тези фабриканти, които по най-несгеснителен начин сж експлоатирали децата с по 12 часов работен ден, отговорили с локаут и затворили фабриката.

Резултатите от изследванията на часното производство в Петербург се изяснява, че работническата заплата в частното производство е много ниска — тя се колебае между 15 до 150 хиляди рубли в ден.

В текстилните предприятия (главно в малките работилници — плетачници са срещат недопустими нарушения на държавните законоположения. Работниците работят при страшен студ и при лоши санитарни условия. За пропуснатото време или за престояване без работа при повреда на машините не се плаща нищо. Заплатата на труда не надминава един милион и двесте хиляди рубли, въпреки това, че синдиката е установил тарифно няколко пъти по-висока заплата от тжзи.

На много от заводите на металургическата индустрия сж в действие

потосмукаческите наредби: извънредно с парична премия заплата (средно от 90 до 120 хиляди рубли в ден), която изисква много напрегат и интензивен труд. Работниците тук нищо от държавата не получават и даже не са членове на кооперациите.

В кафенетата и гостилниците (да отбележим, които извънредно много наникнаха от гладното време и лесното водене на търгуията в тех) заплата на труда е най-неопределена има и такива гдето келнерите не получават никаква заплата, а живеят изключително от „бакшиша“.

На кжсо казано, — обикновена картина на експлоататорското производство. Синдикатите, на които е възложена борбата против нарушенията на държавните закони по защитата на труда и др. п. предстои голяма работа по отстранение ненормалностите в частното производство“.

Утешителното за автора на статията е, че заплата на труда в държавните капиталистически предприятия е по-добра и че държавата все по-вече се „старае“ от частния капиталист.

Дошла ли е работата в Русия: синдикатите да урекулирват отношенията между труда и капитала при „Диктатурата на пролетарията“ в съветска Русия, то значи, че тжзи „диктатура“ в лицето на „съветската власт“ е приела вече формата на „власт неутрала“ в борбата между труда и капитала.

Иначе и не може да бъде, щом съветската власт в Русия призна частния капитал и даде концесия на капиталистите в производството, тя им отстъпва и в обществените отношения, като от Власт съветска пролетарска класова се превръща във власт „общегражданска“, в която се протпяват класовите противоречия и борби.

„Общегражданската“ власт е всекога и всекъде при капиталистическото общество сжмо буржоазна, защото тя стоекни на интересите на частната собственост санкционира експлоатацията над наемните пролетарии.

Крепостта на диктатурата на пролетарията в Русия е предадена от вжтре, ето какво ни разкриват фактите в горната статия. Пред Руския пролетарият днес се изправят старите задачи за ново срутяване на капитализма и възстановяване диктатурата на пролетарията, чрез помощта на нова революция, която трябва да закопае в развалините на буржоазния строй и сегашните „вождове“ на руския пролетарият, които го доведоха чрез предателство от революцията и неговата диктатура до капиталистическата експлоататорска реставрация.

Не е безинтересно да се констатира, че при многохилядните и милионни заплати на Руския работник хляба струва фунт (453 грама) до 100 хил. рубли, а килограма значи до 250 хиляди близо 1/2 милион рубли. — Руския работник значи работи за един килограм хляб на ден в прехвалената от вождовете „работническа“ република — при системата на държавния капитализъм.

Положението на работниците в „Съветска Русия“

Берлинския официоз на Руското Съветско правителство „Новый Мир“ дава блестящ материал за запознаване с условията на труда на наемното работничество при фалшивата „диктатура на пролетарията“ в работническа Русия, над която господства държавния и частен капитализъм.

В статията „На стопанския фронт“ от 31 март № 77, ето що се разказва:

„В първо време на новия икономически похват (т. е. към капитализма б. н.) много от стопанствените работници (държавни функционери б. н.) се боеха от това, че конкуренцията между частния капитал и държавната промишленост ще доведат до много печален резултат: частния капиталист ще може по-добре да гарантира работниците и служащите и работническата сила ще се устрои (даже от държав-

Към революционния пролетарият от целия свят. Другари по борба, пролетарии!

Само четири години се изминаха от как социално политическата революция на руските работници и селяни, стремящи се към свобода, бе извред радостно посрещната (в редовете) всред всемирния революционен пролетарият с най-светли надежди в приближаващата се световна революция. Едва три години сж се изминали откак в Москва бе сложена основата на „революционния

пролетарски, строго противокапиталистически“ комунистически интернационал, който свободно и открито даде верна и честна клетва пред световния пролетарият да бъде верен и честен вожд на борбата за сжбарянето на капитализма и установяването на пролетарската диктатура. Но сега вече, след този кратък период, този интернационал, роден в безаветно-героичната бор-

ба на най-добрите идеалисти, които някога света е познавал, отиде по пътя на своя изменчески предшественик — 2-ия интернационал. По образ тези два интернационала не се отличават в принципите, а само, до известна степен, в формата. Двамата всецяло се покланят на опортюнизма и реформизма, двата се опитват „да подобрят положението на раб. класа“ по пътя на гибелния за интересите на пролетарията сътрудничества и с компромисна политика с обединения капитал; и двата по този начин задавиха и задушиха революционната енергия на работническите маси, в момента, когато те бяха готови да излязат на последен бой с капитала.

Формалното различие по между им в одушването на световната революция се състои само в това, че 2-ия интернационал винаги е вярвал из този път, когато Московския интернационал — поне неговата руска секция, за известно време беше тръгнал през осветителния огън на революционната борба. Но позорно изостава от другите секции, той се втурна в политиката на компромисите — т.ж. приятна и добре дошла за другите секции, защото руската секция искаше да задържи св. власт в ръцете си. Втория интернационал хвърли пролетарията в кървавата баня за интересите на капитализма, а Московския интернационал заведе милионите работници, като послушно стадо в кравата на капиталистич. класа за т.ж. желаното от нея „възстановяване“ (на капитализма б. р.).

Последствията от това съзнателно преклоняване на революционната борба за световната революция не занесяват да се проявят. В всички страни най-добрите борци се отнасят с отвращение към тези организации, а в Св. Русия повече, отколкото в другите страни, не само защото там дребнобуржуазната „комунистич.“ бюрократия с старание и с всички средства на корупцията и тиранията на западноевропейския капитал, но и за това че революционните членове на комунистич. партия насилнически се изгонват от нея, нови пролетарии не се приемат, а всички разко-опозиционни другари се хвърлят в затвора. В всички други страни секциите на 3 интернационал твърдят по същия начин с капитализма и социал-предателите. Те се стремят от целата си душа да създадат „чисто работнически правителства“, които би били верни стражи на капиталистич. възстановяване „в любовта и послушанието към благо и многострадально отечество“. Върху този договор предателския единен фронт сложи своя печат безвъзвратно. Но всички тези машини, както и всички наказателни закони и други насилнически мерки на правителството не ще спрат все повече нарастващите економич. и политич. условия. Този натиск приближава пролетарските маси към светов. революция, която те трябва да осъществят, ако не искат безнадежно да се върнат към варварство. За това те през главите на своите вождове се обединяват под нашето знаме и с железна сила, която се исковава от неизразимата нужда и от съзнанието за своето класово положение, ще разкъсат веригите на своето поробване — наемническото робство за да установят здраво диктатурата на пролетарията.

За да се подеме във всички страни на дело револ. борба и с всички сила да я разпространят сред пролетарските маси и в същото време успешно да противодействуват на измяната на всички опортюнистически-реформистически — работнически организации стоящи за сътрудничеството и възстановяването на разклатения междунар. капитализъм, пролетарите които виждат необходимостта от тази борба, трябва да се готвят за боя и да се организират в Раб. Ком. Партия.

Из тези революционни пролетарски образования трябва да се образува истински пролетарски интернационал, интернационала на действието, Комунистич. Раб. Интернационал.

Да живее революционната международна класова борба!

Да живее всемирната солидарност на борящите се пролетарски маси!
Да живее диктатурата на пролетариата!

Форм. Раб. Ком. Партия.

Из печата.

Империалистите сменят лакеите си.

I „Английският в. „Комунист“ съобщава следния интересен факт: Лидера на английските железничари и председател на Амстердамския интернационал Дж. Томас, който се отличил като добър лакей на буржуазията през стачката на миниорите, счел за свой дълг, заедно с другите високопоставени лица, да поднесе подарък на принцеса Мери в деня на свадбата ѝ, станала неотдавна. Томас купил скъп писмен прибор и го занесал в двореца. Но тук го постигало малко разочарование. Когато принцесата лично благодарила на гостите, които донесли подаръци, Томас не бил приет и благодарността за него била предадена чрез един слуга. Колко ли много е страдал добрия поданик на английския крал и председател на Амстердамския интернационал.“

(Раб. вестник бр. 253)

II „Виктор Емануил (Итал. Крал) разговарял няколко минути с Лойд Джорж, след което се отправил към задната част на парахода, посред шпалир от дипломати. Като стигнал до левия фланг на дипломатите дето се намирани съветските делегати, един адютант посочил на краля представителите на Русия. Краля се спрял и адютанта му представил Чичерин, Виктор Емануил отдал чест по воено му. Чичерин се покланял почтително, след което краля снел шапката си и разговарял най-сърдечно с съветските делегати.“

(Раб. в-к бр. 248)

Тия два цитата вземаме от „Работнически вестник“. Наистина: какъв позор за Амстердамския интернационал и каква „Слава“ за третия „революцион.“ интернационал Лакея Дж. Томас умре! Да живее лакея 2. — Чичерин! Първия се захвърля на боклука след като служи на буржуазията. Втория твържествено се туря в служба на империалистите, за да бъде утре заграбен на боклука при първия. — Ликуват тесняците, защото „славата“ на Чичерин е и тяхна „слава.“

Някога Янко Сакъзов се гордеше, когато отидеше в двореца, защото цар Фердинанд „разбирал и уважавал силата на партията му.“

Работници прогледнете! Вижте позора на царските „комунисти“, както видехте позора на царските „социалисти“ и се отварете от тях.

Работнически глас.

(свободна трибуна)

ХАСКОВО.

От няколко време насам има раздвижване между дърводелските работници за „повишение дневната надница, за спазване работното време.“ По този случай тесняците пак демагогствуват, по един най-безпоздобен начин.

От дълго време ний дървод. работници се канехме да се съберем и обмислим въпроса за организация.

Най-после хора с подла и сервилна натура поеха ангажмента, по заповед, разбира се от дребените от М. Р. С. при Хасковската тесняшка партия, да се свика събрание и то в кооперация „Освобождение“.

Всички бехме изненадани от факта, че наред с нас беха дошли елементи чужди на работ. класа (като еснафи и големи адвокатски чада). Не по желание наше се натрапи човека от тесняшката организация, за да ни научи какво да правим.

Въпреки забележката на някои работници той има тулето да излезе пред нас цел час да ни забавлява с старата песен на нов глас.

Др. дърводелци,

Бждете на шрек, защото нашето съществуване е застрашено. За нас няма избавление, освен в самите нас. Ние сме силни в работилниците, в фабриките, в заводите; там гдето създаваме богатства, и печалби, а не в клубовете!

Пропийте се от здравата марксистическа мисъл: „Освобождението на работниците е дело на самите тях“ К. М. Опрете се на собствените си сили и упование и тръгнете по пътя на революционния, работнически

комунизъм, за да изградим нашата заводска организация. Защото само тя ще ни доведе освободение от днешния кървав гнил обществен строй. Да живее заводската организация Дарвделец.

Отстъпниците продължават.

От отчета на транспортния съюз за 1921 година се вижда едно силно намаление както на абонатите на вестник „Транспорт“ така и на членовете. Това рушение продължава и през 1922 год. Синдикалните водители, намирайки се в безисходно положение и поели тактиката на III интернационал, сж готови на отстъпки пред буржуазията дано по този път спрят рушението на изживелите времето си синдикати и ето че отстъпката не закъсна.

Сжгласно новия закон за държавните служители, всеки съюз е длъжен в срок от 3 месеци след публикуването му в Държавен вестник да депозира устава си в окръжните съдилища за утвърждение Българските „революционери“ от транспортния съюз изпадат в двоумение, свикват делегати от секциите и под хубавите думи на водителите, вземат решение да се даде устава на утвърждение. След като транспортните работници помислиха „а тия хора повече разбират от нас — повече разбират нашите нужди“ се хвърли устава в ръцете на буржуазията да го поокастри а принципа класова непримирима борба се преобърна в примирима и се тръгна по пътя на отстъпките — по пътя на легализма.

Транспортните работници трябва да знаят, че ние комунистите високо трябва да държим факела на непримиримата класова борба за да осветляваме пътя, който не чрез отстъпки и легализъм а чрез смели и решителни борби ще ни доведе до освобождението.

Транспортен работник.

Наотбелязана тесняшка победа. Тесняшката партия провали високо надигналото се революционно движение на бжлгарския пролетариат през 1918, 1919 и 1920 години и лепна на челото си позора на малодушието, измената и предателството пред бжлгарската пролетарска революция.

Обаче, напоследък тя вписа в своя актив такава голема „революционна победа“, която, ако тя днес от революционна скромност премълчава, то Б. Р. К. партия не може да премълчи и да не я изнесе пред очите на бжлгарския пролетариат.

Ето тая „колосална“ победа:

След общата политическа стачка на железничарите и работниците от всички производства, разбойническото дружбашко правителство обяви небивал досега кржстоносен поход против учителите комунисти от Б. К. партия и с прочутото окръжно 101 уволни маса такива учители из целата страна. Сега министерството на народната просвета, в лицето на същия палач на народното учительство — м-р Омарчевски — издава заповед № 1134 от 22 март т. г., с която повръща поимено правото на учителстване на всички уволнени учители по окръжно 101, членове на Учителската Комунистическа Организация и Б. К. Партия (т. с.)

Очевидно, че тая „победа“ надали надминава славните „победи“ и „придобивки“ на великия бжлгарски Учителски Съюз на основните учители в Бжлгария.

Учителската Комунистическа Организация и Б. К. Партия (т. с.) казваха и казват и сега още, което е напълно верно, че тия „огромни“ победи и придобивки сж извоювани с застроен от Управителния Св.ет на Б. У. С. път от канцеларията му до Министерството на просветата.

И ние, революционните комунисти от Б. Р. К. Партия, си задаваме въпроса: Ако за всичко това, Б. У. С. е принуден да пречупва на пет своя гръбнак, като е направил и прави път от своята канцелария до министерството и обратно, то какво трябва да е направила „революционната“ и масова Б. К. Партия (т. с.), за да извоюва тая „колосална“ победа?

— Сигур ще да е направила, вместо обикновен път, — шосе и ще да се е прегънала 101 път пред терориста Омарчевски и канцеларията му. Работници от тесняшката комунистическа партия, запитайте ваши-

те водители — срещу какви отстъпки и върху сметка и заблудата на кого дружбашкото правителство прави това благодеение на уволнените веднаж от него учители. Направете сами заключението си от това и си дайте точна сметка за пжтищата, по които ви води Б. К. партия.

Партиен живот.

ХАСКОВО, I Май, денят на революцията у нас се чествува не по тесняшки, с маскарлади и веселби, подобно на буржуазните празненства, а истински революционно.

Празника на труда от тази година ще бъде записан в историята на работническото движение с златни букви, защото революционните работници от Б. Р. К. П. за първи път се отделиха от дребнобуржуазната паплаг, и високо адмирираха на две свои събрания сутринта и след обед, значението на I Май, като ден на революцията.

Организацията.

ВАРНА. — Стачката на работниците мелничари при мелница „София“ се провали на 28 т. м. без успех за стачниците.

Ржководството на тая стачка бе в ръцете на помирителите между труда и капитала — тесняшки угое-ние бюрократи. Техната сервилна, колелоприклона молба, която още в първия ден отправиха до господарите да удовлетворят „скромните искания“ на стачниците, даде да се разбере, че неиния крах е неминуем.

Във време на борбата, когато работниците беха гощавани в клуба с революционни фрази, господарите чрез своите агенти оливаха по кржчмите некой от работниците, за да раздвоят техната солидарност, благодарение предателското малодушие проявено от „иденните ржководители“ на стачката.

Работниците един по един се върнаха на работа. Техния революционен дух е снишен, но не сломен. Те разбраха че да очакват с християнско смирение милост от господарите, както ги учат капиталистите от кооперация „Освобождение“, ще носят за дълго още тешкото бремене, на убийствената мизерия и гладна смърт.

Работници, презрете, тесняшките агенти — крепители на нечуваната капиталистическа експлоатация.

СОФИЯ — На втория ден на Великден широките предатели и вечните подлоги на буржуазията бяха свикали митинг в „Юч Бунар“ на ул. „Пиротска“, предварително разгласен с километрически афиши от добрите циркаджии, които щеца де викат на трибуната. Целата широка пасмина от разните крайща на София се беха стекли и въпреки това не присъствуваша повече от 250 — 300 души. Работническото даде заслуженото на тези, които проливаша неговата кръв.

На митинга присъствуваша и 10-тина наши другари и през всичкото време държаха напрегнато вниманието на присъствувашите. При свършването, когато се събраха повече наши другари, опитахме се да вдигнем трибуна, но полицията разгони присъствувашите, които се беха разделили на спорящи групи готови да се сбият.

Софийските работници ще имат за напред често случаи да видят наши трибуни.

СЪОБЩЕНИЯ.

ОТ НАСТОЯЩИЯ БРОЙ ЦЕНАТА НА ВЕСТНИКА, ПОРАДИ ПОСЪЖПВАНЕТО НА ХАРТИИТЕ И ПЕЧАТА СЕ УДВОЯВА, КАТО ОТДЕЛЕН БРОЙ СТРУВА 1 ЛЕВ.

АДРЕСА НА ЦИК СЕ ИЗМЕНЯ ТАКА: 25 ЛИНИЯ № 2 IV УЧ.

Всички настоятели на вестника да изпратят ведомост-равносметка най-късно до 10 юни, като приключат и настоящия 12 брой, за всички получени броеве, с ясно обозначение от кой брой колко сж получени, колко продадени, колко броя остават и каква сума сж испратили и ако не сж издължени, да се напълно издължат. Тия ведомост-равносметки от 1—12 брой вкл. обезателно да бждат проверени и приподписани от М. Контр. комисии. От ЦКК